

---0---

MEL: Naar man ser det hele saadan

Der var engang, da ZONEN kun var lille,
i Eskildstrup dens Vugge, ved vi, stod,
og da den gerne voksen være vilde,
blev ny Stationer skabt i Overflod,
en Kranvogn og en Spand med Skovl og Skrubbe,
saa havde man igen en ny Station,
der kan spares en Million
paa at lave saadan no'n,
blot man ser det hele saadan lidt fra oven.

Og Redningsvognen kom, naar der blev kaldet,
paa Redningstogt den drog mod Øst og Vest,
men een Gang blev det meldt, en Hest var faldet,
hvad sku' de gøre ved den arme Hest?
Halvanden Mand fik Bilen rask bemanded,
og Tudehornet over Landet lød,
stakkels Hest, skønt næsten død,
vidste den, hvad det betød,
og sprang op igen, og saa var Æren reddet.

Paa W.C. sad en Gang en lille Pige,
og Zonen's Klokke klang den samme Da',
man hørte Pigens Moder angstfuldt skringe:
Til Hjælp, mit Barn kan ikke komme a',
og Døren indefra har Barnet laaset,
oh skynd Dem, kom og lirk ved Dørens Laas!
Det var bare noget Vaas,
dér sad Barnet paa sin Maas,
og paa Potten sad den lilles Dukke Lise.

Saa mange søde Minder Hjertet rører,
naar man i sin Erindring dukker ned,
vi tænker paa de trende Direktører,
som sammen udgør en Treenighed,
der bare ikke altid sidder samlet,
men stundom alle vandrer hver sin Vej,
"Jeg vil ikke sige Nej,
det er bare ikke mig,
det er nemlig netop lige ham, der mangler!"

Men stadigvæk er Zonen blevet større,
den dykker, flyver, kører, sejler, gaar,
og alle vi har vores paa det tørre
og fejrer stolt det første Jubelaar,
og Tankerne gaar ikke blot tilbage,
men fremad mod en ny glørværdig Tid,
hvor i fælles Kamp og Strid
hele Korpset gør sig Flid,
det besegler vi med Hurraraab for ZONEN,